

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

Titvlvs XIII. De Donationibus inter virum, & vxorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

TITVLVS XII.

De Deuortijs.

S V M M A R I V M.

- 1 Adulteria coniugum, ut mutua compensatione tollantur.
- 2 Fornicatio matrimonium præcedens, iusta causa repudij non est.
- 3 Adulter cor�ceptus adulteram impenitentem dimittere potest non tamen ingredi religionem, & nisi &c.
- 4 Seuitia viri perpetuo duratura, causam dat diuortio perpetuo.
- 5 Coniugata, an, & quando coniugia fide apostolanti licet cohabitare possit.

DECISIO I.

Ex conf. 7. in Novis, deest in antiquis.

CVM adulteria coniugum quo ad effectum perdendi, vel recuperandi ius petendi debitum, mutua compensatione tollantur: cointelleximus, & c. una de adulterijs. Sicut alter coniugum per suum adulterium ipso iure, non exigendi debet, perdit, ita ipso iure recipit, & recuperat illud consors sive adulterio, ex Nauart. in Man. ca. vigesimosecundo, numero vigesimo tertio, & hoc sine eodem tempore vir, & vxor, aut contra prius vxor, & postea vir, & sive adulterium vtriusque sit publicum, sive non, sive vnu sit publicum, & aliud occultum; Nec absolu in foro conscientie potest contux alter, nisi vxorem repeat, & recipiat, maxime, si ipsa reconciliationem petat, quod idem de vxore respectu mariti dicendum est) & tentativa diuortij ob adulterium coniugis dissoluntur ob subsequens suum adulterium.

DECISIO II.

Ex conf. 2. in utrisque.

QVI credit se virginem in vxorem ducere, & ducentio intenit corruptam, eam dimittere non potest, & si dimittat, ad eam incurret, & non petentem redito & debitum reddere tenetur: cum nulli scriptum sit maritum posse relinquere vxorem propter fornicationem per eam ante matrimonium admisum; copula enim præcedens nec iniuriam contra maritum continet, nec matrimonium sequens consumit, nec sufficiens causa est repudijs; c. Quemadmodum de iure iur. & ibi Panor. Sed & debitum sponsa, etiam non exactus tenetur reddere, quando scit, aut teste debet, quod sponsa debitum suum sibi solui vult, liceret obmetum, vel aliam causam gravem expesse non petat.

DECISIO III.

Ex conf. 3. in utrisque.

QVI ex urgentibus, & vehementibus presumptionibus vxorem suam de adulterio suspectam habet, quod tamen vxor negat, nec ipse probare postea vxor decessens adulterium committat, & vir etiam adulterans eam reperat, sed ipsa ad maritum redire nolit, potest adulterum impenitentem dimittere, & diuortio petere, religionem autem iure uocabili iter ingredi nequit, nisi prius sententiam diuortij obtineat.

DECISIO IV.

Ex conf. 5. in Novis, deest in antiquis.

SAeuitia viri perpetuo duratura, sicut dat causam perpetui diuortio; Literas, §. fin. de restit. spoliat, ita etiam, & pro saeuitia ad tempus duratura concedi potest separatio, seu diuortium etiam temporale. Et quamvis primum, nec possit, nec datur nisi parte citata, argu. c. 1. de causa possit, secundum tamen potest, argu. l. æquissimum, ff. de vñf. Et mulier interim dum controvèrsia componuntur, & vir mihi redatur, etiam inscio, & inuitu viro in Monasterium

Monialium recipi potest, non obstante cap. 1. de statu M9-nachorum, etiam a diuincta innovatione Concilij Trident. sess. 25. de regul. cap. 5. & Bulla Pij V. Extra incip. Regulare que est 22. in ordine. Si quidem nec Concilium, nec Pij V. Bulla, ingressum multier secularis in Monasterium Monialium ex manifesta & rationabili causa, cum licentia episcopis, vel superioris in scriptis obtenta, prohibet.

DECISIO V.

Ex conf. 7. in Novis, deest in antiquis.

NVpta fideli, etiam si vir postea fiat infidelis, si eam sine contumelia creatoris trahet, cohabitate potest, cap. si infidelis. 29. q. 1. & filii parvuli ex solo confessu vxoris baptizari possunt, cap. Iudic. 28. q. 1. & penes illam educari debent: aliter tamen nubere ipso viuente non potest, etiam si in iuste in servitutem ab infidelibus, nisi nubat, redigeretur. Quod si de facto alteri nubat, matrimonium non valeat, nec ei sacramenta penitentiae, vel Eucharistie, vt pote non contrarie, & in peccato mortali manenti, ministrari non debent. argu. cap. quod tide, & ibi glo. verb. aff. clu de consec. dist. 2. Sicut nec coniugia propriæ auctoritate sine legitima probatione impeditmenta maleficij, vel impotentie se separantes & secundas nuptias contrahentes, absolu possunt, cum in peccato mortali permaneant. cap. fraternitatis. & cap. fin. de frig. & maleficj.

TITVLVS XIII.

De Donationibus inter virum, & vxorem.

S V M M A R I V M.

- 1 Donatio vera, & iurata uxori post crimen facta valet, do nec reuocetur.
- 2 Fornicatio matrimonium præcedens, uxori, nec eius hereditati obest.
- 3 Donationem iuramento firmatam, factam uxori, non poterit vir etiam legando ad pia opera reuocare.

DECISIO I.

Ex conf. 1. alias 8. de censib.

SI maritus post delictum commissum, pro quo a fisco bona sua fuerint per lementiam confisca, uxori sunt per instrumentum certa bona donec, & instrumento sublicitab, sub dicitur, ut ante delictum commissum apparere possit donationem factam fuisse, & maritus bona donata, vñque ad condemnationem possidat, donatio talis valida censeri debet, dummodo maritus bona illa vxori donauerit, & donationem ita iuramento confirmauerit, quod illam reuocare non posset, aut poruisset, etiam si nunquam condemnatus fuisse: Poteritque vxor tota conscientia praesata bona sibi tangiam sua, (quia vere talia sunt) retinere, qualisque donatio illa reuocetur, & tangiam in fraudem factam per indicem recindatur. Sin vero animum donandi verum non habuit, cum illa semper manferint sua, sub confisca generali omnium bonorum suorum cadant, & proinde per sententiam condemnatorum fisco debentur: Non tamen obligantur donatarium ad bona illa reddenda, quoisque per iudicis sententiam donatio reuocari sicut nec incidentis in personam, in foro conscientie illam soluere tenetur, donec a iudice condemnatur. S. Th. 1. 2. q. 9. ar. 4. & gl. in c. fraternitas. 12. q. 1.

DECISIO II.

Ex conf. 2. alias 2.

DVO inter se contrahentes adiecta clausula, quod si alter coniugum decederet, non relictis liberis, ad superstitem omnia mobilia pertinerent, etiam actua, cum onere soluendi omnia passua; si maritus postea cognoscens vxorem ante Matrimonij contractum adulteratum fuisse,

fuisse, eam veneno secreto mori faciat, ad bona hereditibus
vixit virtute praedicta clausula tenetur; quia non licuit ei
vixit innotem procurare, & fornicatio Matrimonium pra-
cedens, neque vixit, neque haeredibus eius quidquam ob-
est. cap. Quemadmodum, de iure.

DECISIO III.

Ex conf. 2. in Novis, deest in antiquis.

3 M'Aritus vixit sua mille aureos in augmentum dotis
donans, & donationem illam non retinere iurans, ad
mortem veniens nihil ex illis eriam in opera pia legere po-
test; nisi ius aliquod municipale obfit, & si de facto donet,
vixit legata illa solvere non tenetur ex Cou. p. 2. iub. de te-
stam. num. 10.

1 Mors mariti an per famam, & alia probetur, index arbitri-
trabitur.

DECISIO I.

Ex conf. 1. in utr sive.

VXOR, eo quod unus testis audiunt maritum suum valde
agrotate, & alter dicit non valere, publicam esse de
morte illius secundo nubere non valer, nisi ex alijs signis, &
coniecturis iudex praedictam mortem satis probatam esse
arbitretur. cap. Praesentia de sponsa, & Pan. ibi. Cou. in
epit. super 4. decret. 2. p.c. 7. §. 3.

Finis Libri Quarti.

DECISIONVM CASVVM CONSCIENTIAE

*Ex doctrina Consiliorum Martini ab Azpilcueta Doctoris Nauarri
collectarum*

LIBER QVINTVS.

TITVLVS I.

De Accusationibus, & inquisitionibus.

S V M M A R I U M.

- 1** Confesso proprium crimen contra particeps non credendum.
- 2** Accusatus de crimine pendente lite promoueri potest.
- 3** Iudex, qui bona fide indiciorum copiam non dat, nec pec-
cat, nec restituere tenetur.
- 4** Fiscus per confirmationem non succedit prohibito alic-
nare.
- 5** Excommunicari nemo potest proculpapreterita, nisi sit no-
toria, vel iam damnatus parere recusat.
- 6** Offensus tut a conscientia apud iudicem instare potest, ut
delinquens puniatur.
- 7** Correctio fraterna a denunciante, an omitti possit.
- 8** Inquisitionis iudicium infamia procedere debet.

DECISIO I.

Ex conf. 1. alias 3.

1 Regule Apostolicae confitenti coram qua uor, aut quin-
que se cum aliquo viro probo & optimae famae euile de
regula crimen pessimum commississe, non est credendum,
neque talis ad alterum accusandum admitti debet, nec Prae-
latus religionis contra dictum patiem ex solo dicto illius
Apostolata procedere potest; Non solum ex eo quod testi-

monium unius, nullius testimonium esse dicitur, cap. cum
a nobis. de testib. sed etiam quia infamia est infamia iuris
& facti, & criminolus, & proinde ab accusando repellitur;
cap. Prohibentur. 2. q. 1. & cap. omnipotens de accos. & con-
fidenti crimen proprium nefandum non est credendum de
participe illius criminis. ca. 2. de confess. Vnde nec Praelatus
contra talēm aut per viam inquisitionis procedere potest;
quia non praecessit sufficiens infamia exorta legitimè a be-
nevolis, sed tantum a malevolis, que ad sic procedendum
non sufficit: cap. super his; cap. inquisition. cap. qualiter, &c.
quando de accusat. Aut per viam denunciationis, quia non
praecessit fraterna correctio; Aut per viam accusationis, quia non
adest legitimus accusator.

DECISIO II.

Ex conf. 2. 3. alias 6. 7.

2 Accusatus de crimine pendente lite, ad beneficia, aut a-
lios honores & gradus promontri potest; Alioquin enim
malevolis faciliter via patet bonos & probos impe-
diendi ab acquisitione honorum; & beneficiorum per con-
cursum, quod absurdum est, & ita non dicendum: Nam
quod absurdum est de bon. liber. Sed tunc solum per accusa-
tionem promotione impeditur, quando contra promouen-
dum apud bonos & graues viros infamia & accusatio orta
est, secus autem quando ab inimicis & malevolis oriatur.
cap. omnipotens. cap. qualiter. & cap. quando 2. de accusat.

DE.

